

kunde komme en Lov i den omhandlede Retning; thi for mig stiller det sig saaledes, at det er en stor Uret mod en Kjøber, naar han ellers er retlig i Besiddelse af en saadan Eiendom ved Kjøbecontract og har opfyldt sine Forpligtelser, at han da kan udsættes for Tab ved, at Sælgeren gaar fallit.

Formanden: Jeg maatte dog gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal, saaledes som den ærede Rigsdagsmand ogsaa selv yttrede, ikke foreligger i Sagen, og at det altsaa ikke kan være Genstand for Forhandling her, hvad Virkning en Kjøbecontract bør have eller ikke. Den ærede 4de Landsthingsmand for 9de Kreds (Jessen) stillede ogsaa Spørgsmaalet noget anderledes, nemlig saaledes om en Dom, hvorefter en Kjøbecontracts Fuldbyrivelse var bleven stadfæstet, ikke bør have den Ret i et Fallitbo, som en thinglæst Dom tidligere har havt, men nu efter § 1 taber. Jeg nævner dette, fordi Discussionen ellers vilde maaffee komme til at dreie sig om Noget, der ligger udenfor Sagen.

Slensborg: Jeg tror rigtignok, at det Spørgsmaal, hvorvidt Eieren af en Kjøbecontract skal have Ret i et Fallitbo, rettest vil blive at afhandle i en ny Lovbestemmelse, som gaaer ud paa at sikke Kjøberen af en fast Eiendom hans Ret. Da et Medlem af den nedsatte Commission, som er særdeles sagkundig, har fremsat en Motion herom, og man maaffee tør vente, at der dertil vil blive taget særdeles Hensyn, tror jeg saa meget mindre, at dette Spørgsmaal egner sig til at komme under Behandling under nærværende Sag. Der er et andet Punkt, som jeg har troet at burde berøre, nemlig Lovens Virkning med Hensyn til Domme, der allerede ere thinglæste før Lovens Emanation. Jeg forstaaer den Bestemmelse i § 1, at Domme eller Forlig selv om de ere thinglæste, ikke skulle kunne eregveres i et Fallitbo, paa den Maade, at den gjælder om ethvert Bo, der tages under Behandling efter Lovens Emanation. Dette bestrykes ved Udtrykkene i § 11, thi der hedder det ganske i Almindelighed, at i de Boer, der efter denne Lovs

Kundgjørelse tages under Behandling, skulle, hvad enten Boerne strax tages under Fallitbehandling eller senere befindes at være insolvente, Haandskriftskrav og dermed i Klasse staaende Fordringer ikke nyde nogen Fortrinset til Betaling fremfor Regningskrav. Det er altsaa en Bestemmelse, som vil finde Anvendelse i ethvert Bo, der vil blive taget under Behandling efter denne Lovs Emanation, uden Hensyn til, om de udstedte Haandskrifts eller Regningskrav, hvorom der er Tale, maatte være langt ældre end nærværende Lov; men jeg har dog hørt Tvivl reist om, hvorvidt § 1 skulde kunne anvendes paa Domme, der ere thinglæste forinden denne Lovs Emanation. Man kunde jo sige, at de, der have faaet deres Dom læst før Lovens Emanation i Tillid til den Virkning, som derved opnaaes, ville, hvis der tillægges denne Lov tilbagevirkende Kraft, lide ikke ubetydelig Skade. Jeg har troet at burde bringe Spørgsmaalet frem, ikke fordi jeg selv har nogen Tvivl i den Henseende, men for at det, forsaavidt det fra andre Sider skulde blive reist, maatte kunne blive bestemt opklaret og bragt paa det Reene, hvad der skal statueres med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Ordføreren: Da der ikke er stillet Endbringsforslag med Hensyn til de Punkter, som her er berørte, er der for Ordføreren ikke stor praktisk Anledning til derom at udtale sig; thi jeg har hverken nogen indre eller ydre Competence til at afgive et Responsum om, hvad der vil være de retlige Følger af visse givne Forudsætninger. Jeg kan iøvrigt kun bemærke, at jeg forstaaer Loven saaledes, at der ikke kan gjøres Execution i den Substant, som udgjør et Bo, efterat det er bragt under Skiftebehandling, men at Enhver, der troer at have Krav derpaa, har med sin Fordring og de Udkomst, hvorpaa han støtter denne, at henvende sig til Skifteretten, og at da Skifteretten maa bedømme, hvilke Følger det kan have, hvilken Afvendelse den Paagjældende enten maa underkaste sig eller appellere. At Kjøbecontracter, enten de ere thinglæste eller ikke, ikke begrunde en Ret i Tingen, og at den, der har en saadan Kjøbecontract, ikke kan betragtes som Eier